

[Ivar Hansen.]

heden for at anlægge nye private flyvepladser i realiteten har været fri, så har vi intet at indvende imod, at luftfartslovens § 59 bliver tydeliggjort på en sådan måde, at de muligheder, ministeren også efter den nugældende lov har for at fastsætte retningslinjer for private flyvepladser drift, bliver tydeliggjort. Den tydeliggørelse, der er sket nu med forslaget, det kan vi i princippet tilslutte os. Jeg har allerede sagt herfra, at vi nok har nogle spørgsmål at stille til en yderligere klargøring af tingene.

Når jeg ser positivt på det lovforslag, der ligger her i dag, så hænger det sammen med, at ministeren på alle væsentlige områder har imødekommet, har taget højde for, har taget til efterretning den kritik, vi fremsatte i sidste samling. Dermed synes jeg også der er baggrund for at indtage en positiv holdning ved denne lejlighed.

Glensgård (FP):

Jo, desværre hører jeg alt, også det, hr. Ivar Hansen siger; gjorde jeg ikke det, så var jeg befriet for meget.

Men ministeren siger selv i lovforslaget, at det er egentlig ikke nødvendigt at lave en lovgivning på området, han kunne udmærket godt administrere efter de retningslinjer, som der står her i lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslaget. Med den nugældende lovgivning kunne han sagtens administrere efter de retningslinjer, han nu beder os om at vedtage i folketinget.

Man kunne tænke sig til, at de øvrige ministre ville komme løbende til folketinget for at få bekræftet, at den måde, man administrerer på, var folketinget enig i. Man kunne forestille sig – med alle disse bemyndigelser, ministrene normalt får – at de ville sige: nu skal vi da have noget gennemført, som vi er enige om alle sammen, så lad os nu fremsætte alle vores bemyndigelser som lovforslag og få dem vedtaget i folketinget. Det er jo det rene gas. Hvorfor skal vi dog lave en sådan bemyndigelse, som ministeren selv siger at han har mulighed for at administrere efter, i form af en lovgivning?

Jeg vil godt gentage spørgsmålet, ikke bare til hr. Ivar Hansen, men også til de andre medlemmer, som stod på den daværende opfattelse, og det var altså bl. a. det konservative

folkeparti, det var kristeligt folkeparti, og det var også centrum-demokraterne, der på daværende tidspunkt havde et medlem af udvalget.

Til sidst vil jeg spørge hr. Svend Erik Sørensen: forstod jeg hr. Svend Erik Sørensen ret, når han siger, at det var på sin plads at få registreret de private flyvepladser? Jeg vil bare sige til hr. Svend Erik Sørensen, at hvis han har et sådant behov, så kan han følge med mig ned på kontoret og få en lille bog over samtlige flyvepladser i Danmark, det behøver han såmænd ikke at lave en lovgivning om, de oplysninger findes såmænd tilgængelige for de normale flyvefolk, som har med de ting at gøre. Hvis hr. Svend Erik Sørensen har det behov, skal jeg gerne hjælpe ham med den sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra statsministeriet har jeg modtaget følgende skrivelse:

»Statsministeriet, den 16. november 1976.

Ved kgl. resolution af 11. november 1976 er det bestemt, at sager vedrørende idræt, herunder sager vedrørende fordelingen af A/S Dansk Tipstjenestes overskud til idrætsformål, fra 1. december 1976 overføres fra indenrigsministeriet til ministeriet for kulturelle anliggender.

Folketinget bedes underrettet herom.

sign. Anker Jørgensen.«

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (16/11 76):

Udtræder: Voigt

Ny stedf.: Askjær Jørgensen

Boligudvalget (16/11 76):

Udtræder: Bach

Ny stedf.: Askjær Jørgensen